утрешній-тъ день, та пожьртвувахѫ всесъжженіе, и принесохѫ примирителны приношенія: послѣ [ѯ]сѣдѣхѫ людіе-тѣ да ядѫтъ и да піѭтъ, и станѫхѫ да играіѭтъ.

7 Тогазъ рече Господь Моисею: [з]Иди, слѣзь: защото [и]ся развратихѫ твои-тѣ людіе, 8 които си извелъ изъ Египетскѫ-тѫ земіѭ. Скоро ся уклонихѫ отъ пѫть-тъ [і]който имъ сьмь заповѣдалъ: направихѫ си излѣяно теле, и поклонихѫ му ся, и пожьртвувахѫ му, и рекохѫ: О Израилю, [к]тѣзи сѫ твои-тѣ богове които тя из- 9 ведохѫ изъ Египетскѫ-тѫ земіѭ. Рече пакъ Господь Моисею: [л]Видѣхъ тѣзи лю- 10 діе, и ето, жестоковыйни людіе сѫ: Сега прочее, [м]остави мя, и ще ся распали гнѣвъ-тъ ми противъ тѣхъ, и [н]ще гы истрѣбіѭ: и [о]ще тя направіѭ да станешь народъ голѣмъ.

11 А Моисей [п]ся помоли на Іеова Бога своего, и рече: Защо, Господи, ся распаля гнѣвъ-тъ ти противъ твои-тѣ людіе, кои- то си извелъ изъ Египетскѫ-тѫ земіѭ, 12 съ голѣмѫ силѫ, и крѣпкѫ рѫкѫ? [р]Защо да говорятъ Египтяни-тѣ и да рекѫтъ: За зло гы изведе, да гы измори въ горы-тѣ, и да гы истрѣби отъ лице-то на земіѭ-тѫ? Повърни ся отъ распаленіе-то на гнѣвъ-тъ си, и [с]раскай ся за зло-то *което си реклъ да направишь* на людіе-тѣ си. 13 Помени Авраама, Исаака, и Израиля, твои- тѣ рабы, на които си ся [т]клѣлъ въ себе си, и реклъ си имъ: Ще умножѫ сѣме- то ви както звѣзды-тѣ на небе-то; и всичкѫ тѫзь земіѭ, за коіѭто говорихъ, ще дамъ на сѣме-то ви, и [у]ще іѭ наслѣ- 14 дятъ за всякога. Тогазъ [ф]ся раская Господь за зло-то, което бѣ реклъ да на- прави на людіе-тѣ си.

15 Тогазъ Моисей [х]ся обърнѫ, и слѣзе отъ горѫ-тѫ и двѣ-тѣ плочи на свидѣтел- ство-то *бѣхѫ* въ рѫцѣ-тѣ му, плочи на- писаны отъ двѣ-тѣ страны: отъ еднѫ-тѫ странѫ и отъ другѫ-тѫ бѣхѫ написаны. 16 И [ц]плочи-тѣ бѣхѫ дѣло Божіе, и написа- ніе-то бѣше написаніе Божіе, начертано на 17 плочы-тѣ. И като чу Іисусъ гласъ-тъ на людіе-тѣ които выкахѫ, рече на Моисея: 18 Ратенъ гласъ *има* въ станъ-тъ. А той ре- че: Не е гласъ отъ выкъ за побѣдѫ, ни- то гласъ отъ выкъ за бѣганіе, но гласъ 19 на пѣяніе чувамъ азъ. И като приближи при станъ-тъ, [ч]видѣ теле-то, и ликованія- та: и распали ся гнѣвъ-тъ Моисеевъ, и хвърли плочы-тѣ отъ рѫцѣ-тѣ си, и стро- 20 ши гы подъ горѫ-тѫ. [ш]Зѣ тогазъ теле-то, което бѣхѫ направили, и изгори *го* въ огнь-тъ, и стры го додѣ станѫ тънькъ прахъ, и распръснѫ *го* по водѫ-тѫ, и на- пои Израилевы-тѣ сынове.

21 И рече Моисей Аарону: [щ]Що ти сто- рихѫ тѣзи людіе, та си навелъ на тѣхъ 22 грѣхъ голѣмъ? И рече Ааронъ: Да ся не распаля гнѣвъ-тъ на господаря ми: [ъ]ты 23 знаешь людіе-тѣ че клонятъ на зло. За- щото ми рекохѫ: [ы]Направи ни богове, които да ходятъ прѣдъ насъ: защото той- зи Моисей, человѣкъ-тъ който ны изведе изъ Египетскѫ-тѫ земіѭ, не знаемъ що 24 му станѫ. И рѣкохъ имъ: Който има злато нека го снеме отъ себе си: и дадо- хѫ ми *го:* тогазъ го хвърлихъ въ огнь- тъ, и [ь]излѣзе това теле.

25 И като видѣ Моисей людіе-тѣ че бѣхѫ *въ раскошество, (защото Ааронъ [ѣ]бѣше гы оставилъ въ раскошество за посраме- 26 ніе между непріятели-тѣ имъ,) Застанѫ Моисей при врата-та на станъ-тъ, и рече: Който е Господень, *нека дойде* къмъ ме- не. И събрахѫ ся при него всичкы-тѣ 27 Левіеви сынове. И рече имъ: Така гово- ри Господь Богъ Израилевъ: Турѣте вся- кой мечъ-тъ си на бедро-то си: прѣми- нѣте отъ врата до врата прѣзъ станъ-тъ, и върнѣте ся, и [ю]убійте всякой брата си, и всякой пріятеля си, и всякой бли- 28 жній-тъ си. И направихѫ Левіеви-тѣ сы- нове споредъ Моисеево-то слово: и пад- нѫхѫ въ тойзи день отъ людіе-тѣ около 29 три тысящи мѫжіе. Защото [я]рече Мои- сей: Посвятѣте себе си днесь Господу, всякой противу сына си, и *всякой* проти- ву брата си, за да ви ся даде днесь бла- гословеніе.

30 И на утрешній-тъ день рече Моисей на людіе-тѣ: Вы [ѫ]сте направили голѣмъ грѣхъ: но сега ще възлѣзѫ къмъ Госпо- да: [іѫ]Дано быхъ *го* [а]умилостивилъ за грѣхъ-тъ ви.

31 И [б]върнѫ ся Моисей при Господа, и рече: Уви! тѣзи людіе сторихѫ голѣмъ грѣхъ, че [в]направихѫ за себе си златны 32 богове. Но сега ако щешь прости грѣхъ- тъ имъ, ако ли не, [г]моліѭ ся, заличи мя [д]отъ твоіѭ-тѫ книгѫ, коіѭто си написалъ.

ѯ 1 Кор. 10; 7.
з Ст. 1. Гл. 33; 1. Втор. 9; 12. Дан. 9; 24.
и Быт. 6; 11, 12. Втор. 4; 16. 32; 5. Сѫд. 2; 19. Осія. 9; 9.
і Гл. 20; 3, 4, 23. Втор. 9; 16.
к 3 Цар. 12; 28.
л Гл. 33; 3, 5. 34; 9. Втор. 9; 6, 13. 31; 27. 2 Лѣт. 30; 8. Иса. 48; 4. Дѣян. 7; 51.
м Втор. 9; 14, 19.
н Гл. 22; 24.
о Числ. 14; 12.
п Втор. 9; 18, 26—29. Псал. 74; 1, 2. 106; 23.
р Числ. 14; 13. Втор. 9; 28. 32; 27.
с Ст. 14.
т Быт. 22; 16. Евр. 6; 13.
у Быт. 12; 7. 13; 15. 15; 7, 18. 26; 4. 28; 13. 35; 11, 12.
ф Втор. 32; 26. 2 Цар. 24; 16. 1 Лѣт. 21; 15. Псал. 106; 45. Іер. 18; 8. 26; 13, 19. Іоил. 2; 13. Іон. 3; 10. 4; 2.
х Втор. 9; 15.
ц Гл. 31; 18.
ч Втор. 9; 16, 17.
ш Втор. 9; 21.
щ Быт. 20; 9. 26; 10.
ъ Гл. 14; 11. 15; 24. 16; 2, 20, 28. 17; 2, 4.
ы Ст. 1.
ь Ст. 4.
* *Или* съблѣчени, (защото Ааронъ бѣше гы съблѣкълъ за...)
ѣ 2 Лѣт. 28; 19.
ю Числ. 25; 5. Втор. 33; 9.
я Числ. 25; 11, 12, 13. Втор. 13; 6—11. 33; 9, 10. 1 Цар. 15; 18, 22. Прит. 21; 3. Зах. 13; 3. Мат. 10; 37.
ѫ 1 Цар. 12; 20, 23. Лук. 15; 18.
іѫ 2 Цар. 16; 12. Амос. 5; 15.
а Числ. 25; 13.
б Втор. 9; 18.
в Гл. 20; 23.
г Псал. 69; 28. Рим. 9; 3.
д Псал. 56; 8. 139; 16. Дан. 12; 1. Фил. 4; 3. Откр. 3; 5. 13; 8. 17; 8. 20; 12, 15. 21; 27. 22; 19.